

Teorie zárodků versus terén: Den vyhrála špatná strana

westonaprice.org/health-topics/notes-from-yesteryear/germ-theory-versus-terrain-the-wrong-side-won-the-day

Merinda Teller, MPH, PhD

Vytisknout příspěvek

Zatímco většina Američanů pravděpodobně slyšela o Louisi Pasteurovi (1822–1895), je pochybné, že mnozí znají jméno a dílo Antoina Béchampa (1816–1908). Tito dva badatelé z devatenáctého století byli vědeckými současníky, krajany a kolegy z Francouzské akademie věd, ale zásadní rozdíly v jejich názorech na biologii a patologii nemocí vedly k dlouhodobému soupeření uvnitř i mimo Akademii. ¹

Béchamp byl brilantnějším myslitelem, ale Pasteur měl politické kontakty, včetně císaře Napoleona III. Pasteur údajně není nad „plagiátorstvím a překrucováním Béchampova výzkumu“, ² dosáhl slávy a bohatství především proto, že jeho názory „byly v souladu s vědou a politikou jeho doby“. ¹ Mezitím mainstreamoví lékařští historici odsunuli Béchampovy myšlenky – ne tak atraktivní pro konvenční myslitele – na intelektuální smetiště. ³

Pasteurova propagace teorie zárodků (chybná představa, kterou ani tak „neobjevil“, jako spíše přebalení) zůstala „srdci vedoucích farmaceutických společností drahá“ až do současnosti, ⁴ když položila základy pro „syntetické léky, chemoterapii, záření, chirurgické odstranění částí těla a vakcíny“, aby se staly „léky volby“. ⁵

Neotřesitelné přesvědčení, že na každou nemoc existuje jeden mikrob, je tak zakořeněno jako „kontrolní lékařská myšlenka pro západní svět“, že konkurenční myšlenky o příčinách onemocnění mají stále potíže prosadit se. ⁶

Proč se více než století po zániku těchto dvou Francouzů obtěžovat znovu navštívit jejich místo v historii? Odpověď zní, že zaujatost vědců (a průmyslu) ve prospěch Pasteurova modelu neposloužila veřejnému zdraví – právě naopak. Dvě desetiletí před dvacátým prvním stoletím neutěšené národní a mezinárodní zdravotní statistiky naprosto popírají humbuk kolem medicínského pokroku. ⁷ Například v USA má více než polovina všech dětí jedno nebo více chronických onemocnění, ⁸ stejně jako srovnatelný podíl mileniálů ⁹ a až 62 procent dospělých z populace Medicaid. ¹⁰ Většina dolarů za zdravotní péči utracená v USA (86 procent) jsou pro pacienty s alespoň jedním chronickým onemocněním. ¹⁰ Podobné trendy jsou na vzestupu po celém světě. ¹¹

Pro ty, kteří se dokážou obrnit proti lékařské propagandě, je naprosto jasné, že pasteurovské paradigma selhalo. S Američany v tak šokujícím stavu špatného zdraví ¹² si nemůžeme dovolit, aby nadále

dominovala farmaceutická perspektiva řízená ziskem. Jak jeden spisovatel otevřeněji říká: „Čím dříve se překonáme dědictví Pasteurovy falešné vědy a vrátíme se zpět do reality, tím lépe.“¹³

CELEBRITA VS. HERETIC

History ocenil redukcionistu Pasteura za to, že byl „otcem imunologie“¹⁴ a popularizoval teorii, že nemoc zahrnuje „jednoduchou interakci mezi specifickými mikroorganismy a hostitelem“.¹⁵ Ve svém cílevědomém zaměření na zárodečnou stranu rovnice Pasteur ignoroval hostitele a ignoroval vliv environmentálních faktorů, čímž „pohodlně odmítl společenskou odpovědnost za nemoci“.¹⁵

Jak v té době, tak i poté, veřejnost a většina kolegů vědců považovali teorii bakterií za snadno přijatelnou, protože Pasteurův model života a zdraví vnímali jako nejen „povrchově věrohodný“, ale také „finančně využitelný“.³ Ve skutečnosti většina velkých farmaceutických společností, které dnes známe, začala v Pasteurově éře, často spojením s chemickými firmami, které se spojily ve svém cíli vyvíjet a prodávat syntetické produkty „selektivně zabíjet nebo imobilizovat parazity, bakterie, a další invazivní mikroby způsobující nemoci.“¹⁶ Citováním komentářů Ethel Douglas Hume z roku 1923¹⁷ jeden autor poznamenal, že Pasteurovým „největším nárokem na slávu mělo být zahájení ‚katastrofální prostituce vědy a medicíny až po komercialismus‘“³

Béchamp podle svých fanoušků zastával poměrně „úžasný pohled na životní proces“³ a zastával jemnější pohled na infekční a chronické nemoci – za které ho historie označila za kacíře. Velká část Béchampovy práce se soustředila na biologickou roli fermentace.¹⁸ Vymyslel termín „mikrozymas“ (ze zyme, starořecké slovo pro kvas)¹⁹ k popisu drobných částic, které považoval za „primární anatomické prvky všech živých bytostí“ – „začátek a konec veškeré organizace“.²⁰ Béchamp viděl tyto částice jako živé bytosti právě kvůli jejich „síle

pohybu a produkce fermentace“. ²⁰ Následující generace nezaujatých výzkumníků souhlasily s Béchampovými průkopnickými pozorováními o mikročasticích jako základní jednotce biologie, přičemž nejnovější výzkum v tomto směru navrhl novou genetickou teorii a „univerzální životní paradigma“ zahrnující spontánní sebeskládání DNA. ²¹

Různé objevy Béchampa vedly k závěru, že naše těla jsou ve skutečnosti „minikosystémy“. Když se vnitřní ekosystém jedince oslabí – ať už kvůli špatné výživě, toxicitě nebo jiným faktorům – změní se funkce mikrobů, které jsou přirozeně přítomné v těle, a způsobí onemocnění. ²⁰ Jinými slovy, mikroorganismy se stanou patogenními až poté, co faktory prostředí způsobí zhoršení buněčného „terénu“ hostitele. ¹⁵

Jako jeden příklad silného vlivu slábnoucích sil na hostitelský ekosystém se studie z poloviny 80. let zaměřila na francouzské děti, které zažily komplikace divokého typu planých neštovic (plané neštovice). ²² (Poznámka: Francie nikdy nezavedla očkování proti planým neštovicím.) Ačkoli tři úmrtí byla způsobena obvykle extrémně benigním dětským onemocněním, ke všem třem úmrtím došlo v podskupině devíti dětí, které dlouhodobě užívaly steroidní léky. Pro srovnání, devadesát čtyři dříve zdravých dětí se z planých neštovic bez nehody vyléčilo. Vědci dospěli k závěru, že k úmrtím došlo „jako funkce [oslabeného] terénu“.

PROBLÉMY NAŠE VLASTNÍ VÝROBY

Mnoho chorobných jevů, které se v dnešní době objevují v novinových titulcích, podtrhuje nedostatky farmaceutického modelu a odhaluje výzvy, které jsou přímým důsledkem našich útoků na zárodky bez zajatců.

Například se objevují nebezpeční superbakterie ^{23, 24} – z velké části kvůli nadměrnému užívání léků „proti všemu“, jako jsou antibiotika a antimykotika – a ohlašují potenciální návrat „do světa, ve kterém

infekční nemoci drasticky zkracují životy“. ²⁵ Někteří odhadují, že patogeny odolné vůči lékům se do roku 2050 stanou větším zabijákem než rakovina. ²⁵

Ačkoli konvenční lékopis, který vytvořil problém superbug, byl dosud bezmocný, aby jej řešil, odborníci nejsou ochotni vystoupit z lukrativního pasteurovského myšlení. Přední výzkumníci z Harvardu, GlaxoSmithKline (GSK) a Cincinnati Children's Hospital tedy naznačují, že řešením superbakterií je. . .více antibiotik plus vakcíny!²⁵ Při navrhování vakcín jako reakce trio výzkumníků z řad establishmentu argumentuje, že vakcíny jsou „odolné vůči evoluci“ a nevytvářejí rezistenci. ²⁵ Výzkumník GSK také sebevědomě prohlašuje, že očkování je „nejúčinnějším lékařským zákrokem, jaký kdy byl zaveden“ – a dává Pasteurovi značné uznání. ²⁶

NEVHODNÁ FAKTA

Samolibý postoj, že vakcíny jsou odpovědí na všechno, obchází mnoho nepohodlných faktů – doložených četnými studiemi –, které ukazují, že vakcíny nejsou ani zdaleka předvídatelné nebo prospěšné. Ve skutečnosti, na vyvrácení statické perspektivy podporované Pasteurem a vyvolané autory, kteří chtějí použít supervakcíny k řešení problémů superbugů, vakcíny nejenže stále více selhávají při ochraně příjemců proti mikrobům, na které se zaměřují, ale podporují zvýšenou náchylnost k vakcinačním kmenům. stejně jako další kmeny a patogeny, přičemž také zvyšuje závažnost onemocnění. ²⁷

Například:

- Děti, které dostávají vakcíny obsahující pertusi, jsou náchylnější k pertusi „po celý život“; ²⁸ pět let po dokončení očkovací série proti černému kašli bude mít dítě až patnáctkrát vyšší pravděpodobnost, že onemocní pertusí, než v prvním roce po očkování. ²⁹

- Očkování proti chřipce činí lidi náchylnějšími k dalším závažným respiračním virům ³⁰ a lidé, kteří se každoročně očkují proti chřipce, jsou náchylnější k nevakcinačním kmenům chřipky. ³¹
- V klinických studiích vakcíny Gardasil společnosti Merck s lidským papilomavirem (HPV) měly ženy s prokázanou současnou nebo předchozí expozicí HPV o 44 procent vyšší riziko rozvoje cervikálních lézí nebo rakoviny po podání vakcíny. ³²
- Slábnoucí imunita založená na vakcíně zvýšila závažnost spalniček ³³ a příušnic ³⁴ v nejzranitelnějších věkových skupinách.

Béchamp by jistě měl nějaké připomínky k těmto významným poruchám v základních předpokladech očkování. Kromě toho by ho pravděpodobně znepokojilo málo diskutované spoléhání očkovacího průmyslu na DNA druhů, jako jsou ptáci, psi, opice, krávy, prasata, myši a hmyz při výrobě vakcín. ³⁵ S ohledem na Béchampovo přesvědčení, že „mikrozyomy organismu jsou pro něj jedinečné a nejsou zaměnitelné s mikrozyomy jiného organismu“, moderní autor naznačuje, že Béchamp by nesouhlasil se zaváděním mikrozymů „správných pro jeden druh. . .do zvířete jiného druhu“ – což je přesně to, co vakcíny dělají. ³ Tento autor pokračuje:

Jak. . .je to pošetilé, když vakcinační mikrozyomy nejsou jen z jiného druhu, ale jsou již chorobně vyvinuty a jsou doprovázeny konzervanty, formaldehydem a dalšími chemikáliemi? Na této praxi není žádný zdravý rozum. Nejlepší, co se o ní dá říci, je, že může zabránit, navzdory pravděpodobnosti, výskytu různých souborů příznaků. Ale to je za cenu oslabení imunitního systému, toxikace těla a možného vytvoření podmínky pro degenerativní symptomy později v životě – a přitom neděláme absolutně nic pro základní chorobný stav, snad kromě zhoršení.

Obrázek oslabení a degenerace nakreslený v předchozím citátu je ve skutečnosti přesně to, co se nyní děje v masovém měřítku. Dr. Thomas Cowan (zakládající člen správní rady Weston A. Price Foundation) ve své knize *Vaccines, Autoimmunity, and the Changing Nature of Childhood Illness* z roku 2018 popisuje, jak „poruchy imunitního systému“ oslabují děti i dospělé v rekordním počtu „neslýchaným“. před zavedením programů hromadného očkování“. ³⁶ Cowan vysvětluje, proč je (Pasteurem ovlivněný) model imunity vyvolané vakcínou tak chybný, poznamenává, že vakcíny záměrně upřednostňují a vyvolávají jeden typ imunitní reakce (protilátky), ale zkracují další klíčový bod našeho imunitního systému (buňky). zprostředkovaná činnost). Stručně řečeno, vakcíny vytvářejí stav „nadměrné produkce protilátek“ – a „tato nadměrná produkce protilátek ve skutečnosti definuje autoimunitní onemocnění“ [zvýraznění v originále]. ³⁶

ZDRAVÍ STŘEV

Znepokojivé iatrogenní výzvy, které představují superbakterie a selhání vakcíny, jsou dost špatné. Pasteurem ovlivněný lékařský model však také musí přijmout díl viny za rozsáhlé narušení lidského mikrobiomu, které je tak výjimečným rysem moderního obrazu špatného zdraví. ³⁷ Povědomí o zásadní důležitosti střevního mikrobiomu při zajišťování „odolnosti vůči vnějším poruchám“ ³⁸ se v posledních letech zvýšilo spolu s povědomím o faktorech, které mají nepříznivý vliv na zdraví střev. Mezi posledně jmenované patří samozřejmě antibiotika, ale také toxiny, jako je glyfosát, který mění gastrointestinální mikrobiom ve prospěch patogenních mikrobů. ³⁹ Snížená diverzita mikroorganismů ve střevě je spojována s tak rozmanitými stavy, jako jsou „alergie, cukrovka, obezita, artritida, zánětlivá onemocnění střev a . . neuropsychiatrické poruchy.“ ⁴⁰

Výzkumníci, kteří zkoumají mikrobiom, poukazují na to, že za optimálních okolností vystavuje působení mikroorganismů imunitní systém „od chvíle, kdy se narodíme“ – a že „správná mikrobiální

výchova imunitních buněk může být zásadní pro prevenci rozvoje autoimunitních onemocnění a rakovina." ⁴⁰ Cowan odráží tyto poznatky a věnuje celou kapitolu ve své knize o autoimunitě ekologii střev („chránce naší integrity“) a způsobům, jakými se tato forma „raného vzdělávání“ může zvrtnout již od narození. ³⁶

Mezi faktory, které ohrožují diverzitu mikrobiomu, pravděpodobně synergicky, patří císařské řezy (které zabraňují dětem zachytit zdravé mikroby v porodních cestách); vaginální porod matkám, jejichž vlastní vnitřní ekologie je zkreslená předchozím užíváním antibiotik nebo jinými faktory; standardní americká strava, plná geneticky modifikovaných (GM) složek a antibiotik a postrádající živé kultivované a fermentované potraviny; všudypřítomný glyfosát; a nakonec očkování. Co se týče posledně jmenovaného, Cowan uvádí:

Bylo prokázáno, že očkování má přímý účinek na mikrobiom a propustnost střev, i když je podáváno intramuskulárně, nikoli perorálně. Přesný mechanismus, jak k tomu dochází, není znám, ale věřím, že kdykoli ovlivníte rovnováhu imunitní odpovědi, ovlivníte největší a nejdůležitější orgánový systém imunitní odpovědi, který máme – střevo.

PARADIGM LOST

Kdyby byla lékařská komunita upřímná, byla by nucena připustit, že model nemoci, který Pasteurova katapultoval ke slávě, se přebral a tlačí nás k invaliditě a smrti.

Tu a tam to vědci pracující v rámci hlavního proudu uznávají. Například výzkumníci zabývající se problémem multirezistentní tuberkulózy (TB) uznávají, že široká škála faktorů zvyšuje náchylnost hostitele k TBC a úmrtnosti na TBC, včetně „imunitní dysregulace z jakékoli příčiny (včetně stresu, špatných životních podmínek, socioekonomických faktory, nedostatek mikroživin, HIV), podvýživa, aberantní nebo nadměrná zánětlivá reakce hostitele na infekci, zneužívání alkoholu a návykových látek, souběžná onemocnění s nepřenositelnými nemocemi,

jako je cukrovka, kouření a chronická obstrukční nemoc dýchacích cest [a] pneumokonióza. ⁴¹ Navrhují proto, že je čas stavět na „historických debatách Pasteur-Bechamp o úloze „mikrobu“ vs. „vnitřního prostředí hostitele“ při příčinách onemocnění“ a investovat do „terapií řízených hostitelem“ (HDT), které „změní „terén hostitele“ ve prospěch hostitele. Bohužel, co HDT znamenají pro tuto skupinu výzkumníků, je . . .více farmaceutických zásahů. ⁴¹

Realisticky nemůžeme očekávat, že výzkumníci, kteří dostávají přímé nebo nepřímé finanční prostředky z farmaceutického průmyslu, navrhnou rozumné kroky na podporu nebo posílení imunitního systému. Pokud by byl Béchamp dnes, je pravděpodobné, že jeho doporučení by byla rozumnější a zdůrazňovala základy, jako je vysoce kvalitní výživa a vynikající spánek. Na hlubší úrovni nám Cowan také připomíná, že hledání života „hojnosti, radosti a smyslu“ je stejně důležité a udržující pro naše zdraví.

SIDEBAR

ODEJÍT Z CESTY

„Naším úkolem rodičů, lékařů a pečovatелů o děti je většinou pozorovat a pouze v případě potřeby pomáhat vést proces k jeho zdravému závěru. Ale většinou ne. Zasahujeme. Zvládáme. Snažíme se ovládat. Dělat něco, cokoli, dočasně zmírňuje naše obavy (a vytváří v tomto procesu masivní průmysl).

Výsledek však je . . .medikalizovaná společnost, která musí věnovat obrovské prostředky na zacházení s nemocnými lidmi; s rostoucím množstvím léků v našem světě roste i množství nemocí. Nad určitou základní úrovní péče užívání většího množství léků nejen podkopává svobodu a autonomii jednotlivce, ale také zhoršuje zdraví společnosti.“

ZDROJ: Thomas Cowan, *Vakcíny, autoimunita a měnící se povaha dětské nemoci*. White River Junction, VT: Chelsea Green Publishing; 2018, str. 137.

REFERENCE

1. Cantwell A. Rakovinu a většinu nemocí způsobují BAKTERIE: Bechampovy mikrozymy a lidská nemoc. 17. března 2017. <https://renew.com/general96/bechamps.htm/> .
2. Recenze Béchamp A, Krev a její třetí element. [https://www.goodreads.com/book/show/2213391.The Blood and Its T hird Element](https://www.goodreads.com/book/show/2213391.The_Blood_and_Its_T hird_Element) .
3. Mladý RO. Kdo měl prsty v kouzlu života — Antoine Bechamp nebo Louis Pasteur? *Int J Vaccines Vaccin* 2016;2(5):00047.
4. Williams LL. *Radikální medicína: hluboký zásah v hluboce toxickém věku* (2. vydání). San Francisco, CA: International Medical Arts Publishing, 2007-2008, s. 34.
5. „Uctění Antoina Béchampa: Jemného obra vědy a medicíny.“ <https://oawhealth.com/article/honoring-antoine-bechamp-the-gentle-giant-of-science-medicine/> .
6. Appleton N. Proč je teorie zárodků Louise Pasteura prokletí. <http://whale.to/w/appleton1.html> .
7. Cox L, Peck P. Top 10 lékařských pokroků desetiletí – od genomu po hormony, lékaři vybírají nejlepší lékařské pokroky desetiletí. *MedPage Today* , 17. prosince 2009.
8. Bethell CD, Kogan MD, Strickland BB et al. Národní a státní profil hlavních zdravotních problémů a kvality zdravotní péče pro děti v USA: klíčové rozdíly v pojištění a rozdíly mezi státy. *Acad Pediatr* 2011;11(3 Suppl):S22-S33.
9. „Highlights: 2016 Millennials survey.“ <https://www.transamericacenterforhealthstudies.org/health-care-research/2016-millennials-survey-highlights> .
10. Chapel JM, Ritchey MD, Zhang D a kol. Prevalence a náklady na

léčbu chronických onemocnění u dospělých příjemců Medicaidu. *Am J Prev Med* 2017;53(6 Suppl 2):S143-S154.

11. GBD 2017 Child and Adolescent Health Collaborators, Reiner RC Jr., Olsen HE, et al. Nemoci, zranění a rizikové faktory zdraví dětí a dospívajících, 1990 až 2017: zjištění ze studie Global Burden of Diseases, Injuries, and Risk Factors 2017. *JAMA Pediatr* 2019 duben 29:e190337.

12. Aldhous P. Proč jsou Američané tak zatraceně nezdraví, ve 4 šokujících grafech. *BuzzFeed News* , 24. května 2017.

13. https://arizonaenergy.org/BodyEnergy/antoine_bechamp.htm .

14. Smith KA. Louis Pasteur, otec imunologie? *Front Immunol* 2012;3:68.

15. Raines K. Pasteur vs Béchamp: Debata o teorii zárodků. *The Vaccine Reaction* , 6. února 2018.

16. „Vznik farmaceutické vědy a průmyslu: 1870-1930.“

<https://pubsapp.acs.org/cen/coverstory/83/8325/8325emergence.html> .

17. Hume ED. Béchamp nebo Pasteur? Ztracená kapitola v dějinách biologie. <http://www.mnwelldir.org/docs/history/biographies/Bechamp-or-Pasteur.pdf> .

18. "Antoine Béchamp."

http://www.pnf.org/compendium/Antoine_Bechamp.pdf .

19. "Zyme." <https://en.wiktionary.org/wiki/zyme> .

20. „Historie – Antoine Béchamp.“ <https://www.brmi.online/antoine-bechamp> .

21. Lee HS, Lee BC, Kang DI. Spontánní samosestavení fragmentů DNA do struktur podobných jádru ze žloutkových granulí oplozených slepičích vajec: Antoine Béchamp se prostřednictvím Olgy Lepeshinské setkává s Bong Han Kimem. *Micron* 2013;51:54-59.

22. François P, Guyot A, Jean D a kol. Komplikace planých neštovic jako funkce terénu. Apropos 103 případů.] [Článek ve francouzštině] *Pediatric* 1985;40(2):99-106.

23. Ventola CL. Krize antibiotické rezistence. Část 1: příčiny a hrozby.

PT 2015;40(4):277-83.

24. Schiavone R. Superbug odolný vůči lékům potvrzen v Kalifornii. *Patch* , 7. května 2019.

25. Rappuoli R, Bloom DE, Black S. Nasad'te vakcíny do boje proti superbakteriím. *Nature* , 12. prosince 2017.

26. De Gregorio E, Rappuoli R. Od empirie k racionálnímu designu: osobní pohled na evoluci vývoje vakcín. *Nat Rev Immunol* 2014;14(7):505-14.

27. Ochrana zdraví dětí. Selhání očkování nebo selhání očkování: co způsobuje propuknutí onemocnění? 6. března 2019.

<https://childrenshealthdefense.org/news/failure-to-vaccinate-or-vaccine-failure-what-is-driving-disease-outbreaks/> .

28. Třešeň JD. 112letá odyssey pertusi a vakcín proti černému kašli – provedené chyby a důsledky pro budoucnost. *J Pediatric Infect Dis Soc* 2019 22.

29. února Lapidot R, Gill CJ. Oživení černého kašle: skládání dílků skládačky. *Top Dis Travel Med Vaccines* 2016;2:26.

30. Cowling BJ, Fang VJ, Nishiura H a kol. Zvýšené riziko infekcí nechřipkovým respiračním virem spojené s podáním inaktivované vakcíny proti chřipce. *Clin Infect Dis* 2012;54(12):1778-83.

31. Paradox vakcíny proti chřipce přispívá k debatě o veřejném zdraví. *CBS News* , 16. ledna 2015.

32. <https://www.fda.gov/media/74350/download> .

33. Brewer NT, Moss JL. Nebezpečí odmítnutí vakcíny blízko prahu imunity stáda: modelová studie. *Lancet Infect Dis* 2015;15(8):922-6.

34. Kennedy, Jr. RF. Jedovatá pilulka vakcíny MMR: příušnice po pubertě, snížený testosteron a počet spermií. *Children's Health Defense* , 4. dubna 2019.

<https://childrenshealthdefense.org/news/vaccines/mmr-vaccines-poison-pill-mumps-after-puberty-reduced-testosterone-and-sperm-counts/> .

35.

<https://www.cdc.gov/vaccines/pubs/pinkbook/downloads/appendices/b/excipient-table-2.pdf> .

36. Cowan T. *Vakcíny, autoimunita a měnící se povaha dětské nemoci*. White River Junction, VT: Chelsea Green Publishing; 2018.

37. Bush Z. Narušení střevního mikrobiomu a střevní propustnosti jako základ pro epidemie související s výživou v rozvinutém světě.

Prezentováno na 13. mezinárodním kongresu o pokroku v přírodních léčivech, *neutraceutikách a neurokognici* , Řím, Itálie, 27.–28. července 2017.

38. Lange K, Buerger M, Stallmach A et al. Účinky antibiotik na střevní mikroflóru. *Dig Dis* 2016;34(3):260-8.

39. Myers JP, Antoniou MN, Blumberg B a kol. Obavy z používání herbicidů na bázi glyfosátu a rizika spojená s expozicí: prohlášení o shodě. *Environment Health* 2016;15:19.

40. Thomas S, Izard J, Walsh E a kol. Hostitelský mikrobiom reguluje a udržuje lidské zdraví: základ a perspektiva pro nemikrobiology. *Cancer Res* 2017;77(8):1793-1812.

41. Zumia A, Maeurer M, Host-Directed Therapies Network (HDT-NET) Consortium. Hostitelem řízené terapie pro řešení multirezistentní tuberkulózy: poučení z debat Pasteur-Bechamp. *Clin Infect Dis* 2015;61(9):1432-8.

Tento článek se objevil v *Wise Traditions in Food, Farming and the Healing Arts* , čtvrtletním časopise Weston A. Price Foundation, léto 2019

Vytisknout příspěvek